

NOVĚ

TÝDENÍK

Květy

Časopis pro celou rodinu s TV magazínem

+TV
magazín

KAŽDÝ TÝDEN
NEJČTENĚJŠÍ
TV PROGRAM

**ZDARMA
UVNITŘ**

40/2016
30 Kč / 1,79 €
Předplatné 26 Kč

Sonda KDYŽ CHYTNETE TŘETÍ MÍZU

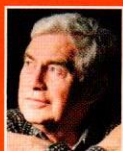
Příběhy
lidí, kteří
si užívají
i v důchodu

Rudolf a Jan Hrušíňští
EXKLUZIVNĚ

NIC NÁS NEROZDĚLÍ

NEJSLAVNĚJŠÍ HERECKÝ ROD OPĚT POHROMADĚ

Astrofyzik Jiří Grygar:
Boj proti mastičkářům

Velký test
domácích vinoték

NĚCO CHYS

V médiích značně obehnaný sourozenecký konflikt už dávno neřeší. Sešli jsme se na narozeninový a trochu pracovní rozhovor zároveň. Rudolf Hrušínský slaví právě sedmdesátku, s bratrem Janem probírali i možnou divadelní spolupráci. A pochopitelně došlo na ohlédnutí za klukovskými léty.

O kariéře

„Já bych to nepřeceňoval. Podívejte se, venku svítí sluníčko, měli jsme výborný oběd, po zimě zase přijde jaro a po něm krásné léto. Není to víc než vrchol nějaké kariéry?“

TÁME

Bráškové
Rudolf a Jan
v roce 1958

O bratřích

„Co se píše pořád dokolečka, jsou naprosté nesmysly. Bráchovi bylo šedesát, mně sedmdesát, tak spolu nechodíme každou neděli na procházku a hrát si na písek, ale já jsem jeho bratr, on můj, a tím to hasne. I kdybych žil v Austrálii, bude to tak.“

TAK ŠEL
ČAS
Rudolf
Hrušínský

1946

Narodil se 5. října manželům Evě a Rudolfovi Hrušínským. „Byl černý, vlasatý, s dlouhými řasami, a protože měl žloutenku, vypadal jako opálený,“ popsala maminka jeho příchod na svět ve vzpomínkové knížce.

1978

Nastoupil angažmá v Činoherním klubu, kde hrál 20 let. Pokračovatelem rodinné herecké tradice se stal jeden z jeho tří synů, Rudolf.

1997

Byl nominován na Českého lva za roli ve filmu Knoflíkáři.

2008

Získal Cenu TýTý za roli Vlastimíla Peška v seriálu Ulice. Pak ještě dvakrát (2009, 2011). Diváčkou přížeň si tato postava udržuje dodnes.

2016

Kromě divadla a natáčení se věnuje rybaření, této své vášni věnuje volný čas i dovolené. Nezapomíná ani na vnuka Tobiáše a vnučku Emu.

Kvartet je slavná komedie o čtveřici operních pěvců, kteří chtějí stárnout s noblesou a humorem: (zleva) Rudolf Hrušínský, Zdeněk Žák, Jana Švandová a Veronika Freimanová (Divadlo Bez zábradlí)

Bosé nohy v parku – nestárnoucí klasika. S partnerkou Veronikou Freimanovou (Pražská divadelní agentura)

Vy jste spolu nikdy nehráli?

Rudolf: Na divadle nikdy. Ve filmu podle mě taky ne, ale točili jsme spolu kdysi v televizi, Evald Schorm režíroval televizní film *Lítost*, obsadil nás tenkrát oba i s tátou.

Jan: V jednom filmu jsme spolu taky hráli. *Konec starých časů*, podle Vladislava Vančury. Ale *Lítost* s Evaldem Schormem byl zážitek. Mně bylo 15, Rudolfovi 24, tátovi 50, a bylo to o generačním sporu a hledání smyslu života. Točili jsme na jaře 1970, film šel hned do trezoru a byl 20 let zakázaný. Táta pak osm let nesměl točit vůbec. Normalizace.

Sledovali jste se navzájem, byl na vás táta někdy pyšný?

Jan: Divadlo Na Jezerce by se mu snad líbilo. Ale to se budete muset někdy zeptat jeho. (směje se)

Rudolf: No, vzhledem k tomu, že už to táta nemůže dementovat, tak řeknu, že na nás pyšný byl.

Kdo vám kromě tatínka dal nejcennější rady?

Rudolf: Pro mě byla největší škola, že jsem byl 20 let v Činoherním klubu, kde jsem stál na jevišti s Čepkem, Abrahámem, Kodetem a mnoha dalšími skvělými kolegy, v režii Ladislava Smočka. Právě jeho práce s hercem je neskutečná. A protože na DAMU jsem měl ročníkového profesora Miloše Nedbala, bylo o mě vlastně od začátku dobře postaráno.

Jan: Leoš Suchařípa v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, kde jsme spolu prožili osm let v angažmá. Stýská se mi po něm. Skvělý chlap, kamarád a člověk, na kterého jste se mohli spolehnout. Kdykoli. A zažili jsme spolu hodně srandy i průšvihů. Jednou takhle v pátek jsme jeli z Ústí na víkend domů. Leoš ve Vršovicích povídá:

„Nezajdeš na kafe?“ Zašel jsem. Posadil jsem se do křesílka, Míša (jeho žena) udělala kafe, Leoš otevřel láhev, pak další, a v pondělí ráno jsem se zvedl z křesílka a jeli jsme zase do Ústí.

O vašem partnerství s bratrem na jevišti se už dost spekulovalo. Je teď potvrzené?

Rudolf: Honza mě lákal už několikrát, ale když loni onemocněl, byl opravdu na smrtelné posteli, tak jsem za ním v nemocnici byl a při jedné návštěvě jsme se domluvili napevno. Proč bych s ním, proboha, neměl hrát? Co se píše pořád dokolečka, jsou naprosté nesmysly. Je to tak, že bráchovi bylo šedesát, mně sedmdesát, tak spolu nechodíme každou neděli na procházku a hrát si na písek, ale já jsem jeho bratr, on můj, a tím to hasne. I kdybych žil v Austrálii, bude to tak.

Jan: Tady vidíte, že člověk musí skoro umřít, aby bráchu dostal do divadla. (směje se) Ale je to pravda, něco spolu v Divadle Na Jezerce chystáme.

Funguje u herců na jevišti, že se „znají líp“?

Rudolf: Ne, běžným představením se to nijak nevymyká. Často se nás na to ptali v souvislosti s tátou, hrálo se s ním jako s každým jiným výborným hercem, v profesi neexistují žádná rodinná vazby.

Na co chodí podle vás lidé do divadla nejraději?

Rudolf: Tak třeba představení *Bibec k večeri*, *Kdes byla dnes v noci* hrajeme v Divadle Bez zábradlí už 20 let, jsou neustále vyprodaná, a co je hlavní, že se diváci baví stejně, jako se bavili při první repríze. Svou oblibu jasně prokazují v tom, že s námi léta zůstávají.

V režii Jana Hřebejka si Jan Hrušínský zahrál v hořké komedii *Práskni do bot*

A podle titulů mají rádi komedie...

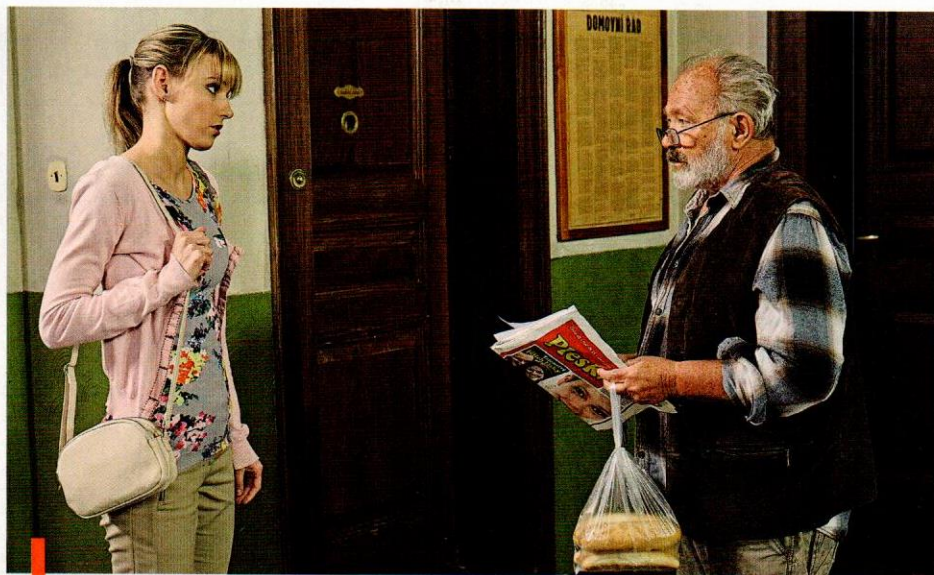
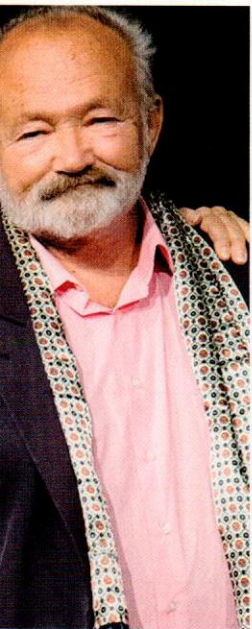
Jan: Na Jezerce hrajeme i vážné kusy, jako byly třeba *Petrolejové lampy* nebo teď hru *Shylock* se skvělým Milanem Kňažkem. Důležitě je, aby diváky strhlo téma a měli pocit dobře prožitého večera. Pak je úplně jedno, jestli hrajete komedii nebo drama. Podstatné je, aby lidi do divadla přišli. A to se nám, zaplat' pánbůh, už mnoho let daří.

Rudolf: Lidi hlavně chtějí povítev divadlo, mně se někdy ježí chlupy z toho, co vidím na jevišti, že to není pro publikum, ale aby si pan režisér prezentoval velkého ducha, kterého ve většině případů nemá. A po desáté repríze se hra stáhne, protože hlediště bylo prázdné.

Jan: Dobře inscenovaná chytrá komedie, která dá lidem do života sílu k úsměvu, tu všichni potřebujeme čím dál víc, má podle mě větší smysl než mnohé odvážné umělecké pokusy. Ostatně pokusy na lidech jsou vždycky *chucpe*. Kdekoli.

Pojďme k hlavnímu důvodu vašeho setkání. Rudolfovi je 70 let, takže – co pro vás slovo jubileum signalizuje?

Pan Pešek teď v seriálu *Ulice* (TV Nova) řeší svatbu své vnučky Adriany (Šárka Vaculíková)

Vzácná fotografie slavné rodiny. Uprostřed geniální herec Rudolf Hrušínský s manželkou Evou

Rudolf: Sice mi kouká parte z kapsy, ale zatím se hejbu, hlavu mám v pořádku, sedmdesátku za sebou.

Jan: To máš dobrý, já jsem šedesátku málem nepřežil. Ale vidíš, jsem tu pořád. Takže hodně zdravý a všechno nejlepší!

A co máte před sebou?

Rudolf: Mně stačí, když se ráno probudím a cítím se jako teď věčně mlád.

Vypadáte na to, opálený, energický, jsou důvodem prázdniny?

Rudolf: Posuďte sama. Od srpna byly pracovní, to už začalo natáčení *Ulice*. Na začátku září jsem stihl týden na Kypru, předtím jsem byl většinou v jižních Čechách, v Plané, na chatě po rodičích. Je přímo na břehu Lužnice, po povodních jsem ji dal postupně dohromady. Ryby jsem bohužel skoro nechytal, bylo strašně horko, a to ryby nejdu. Nejsem už tak zapálený rybář, abych vstával v pět hodin ráno a seděl bez záběru u vody. Dřív jsem v Plané hrál celé léto tenis, ale už mám bohužel starý záda, tak obstarávám zahradu.

Jan: Já na tom byl podobně. Celé léto jsem točil pro Českou televizi další díly seriálu *Mazalové*, kde hrají podnikatele Hugo Mazala. A začátkem září jsme byli s Miluškou pár dní u našich přátel v Řecku, což bylo skvělé. Jinak jižní Čechy zůstaly taky mým domovem, jen jezdíme o pár kilometrů dál než Rudolf. Máme rodinnou chalupu na Třeboňsku. Takže jihočeská krajina našeho dětství je pořád stejně krásná a vidíte, že ji stále máme v srdci oba dva.

Čím vás pořád fascinuje ta dost zběsilá herecká profese?

Rudolf: Nevím, čím to je, ale pořád mě hraní baví. Na představení se těším, i když zájezdy jsou únavné. Teď mimo jiné jezdíme s kouzelnou komedií *Bosé nohy v parku*, kterou napsal Neil Simon. Je pro čtyři lidi, já s Veronikou Freimanovou, pak Anička Linhartová a Radúz Mácha. Slavný film jsem viděl kdysi dávno, ale na tu starou dvojici jsem skoro zapomněl, přebili je ti mladí a krásní Fondová s Redfordem. Teď jsem zjistil, že jsou naše role výborně napsané, s vypointovanými dialogy, diváci se úžasně baví.

Jan: Mě herectví fascinuje čím dál míň. Možná je to odpovědností, kterou jsem na sebe vzal skoro před 15 lety založením Divadla Na Jezerce. Česká republika soukromému podnikání nepřeje a podmínky, které u nás podnikatelé musí překonávat, jsou rok od roku horší. Ale na druhou stranu mně soukromé divadlo plné spokojených diváků radost dává, a někdy jsem tady vyloženě šťastnej.

Vlastně můžete být oba spokojeni, bez ohledu na jubilea současná i příští vaše kariéra kulminuje.

Jan: Já bych to tak nepřeceňoval. Podívejte se, venku svítí sluníčko, měli jsme výborný oběd, po zimě zase přijde jaro a po něm krásné léto. Není to víc než vrchol nějaké kariéry?

Rudolf: To je jako teď, ten vrchol? Já doufám, že ještě bude!

Tak zahodte ty cigarety.

Rudolf: Vy s tím nedáte pokoj. Tak před těma dvěma roky, co jsme se viděli naposledy, a vy jste zase vedla řeči o kouření, jsem pak byl v Himálajích, ve výšce 3 500 metrů, koukal na východ slunce na Annapurně, nádherně čerstvej vzduch, a to jsem si teprve dal s chutí cigárko! Když chytám ryby, nebo jen tak sedím u vody, je mi taky potěšením si zapálit. Podívejte se, to je stejné, jako když se vegetarián pořád diví, jak někdo může jíst to maso...

Vidím, že vy opravdu nejste vegetarián...

Rudolf: Ne, a nebudu nikdy. Od malička jsem gurmán. A je to na mně vidět.

Jan: To, že nám ještě pořád chutnají cigára a dobré jídlo a že se nám život líbí, je známkou dobrého zdraví. A to přejeme i všem vašim čtenářům! ■

TAK ŠEL ČAS

Jan Hrušínský

1955

Narodil se 9. června. „Zatímco Rudla byl snědý, měl Honza bílé vlásky jako albín a bílé řasy i obočí,“ líčí maminka Eva.

1972

Film *Dívka na koštěti z něj udělal jednu z nejpobulárnějších hereckých tváří*, následoval film *Můj brácha má prima bráchu*, pohádka *Jak se budí princezna* a další úspěchy.

1984

Oženil se s kolegyní *Miluší Šplechtovou*. Vychovali *Nikolu*, jejího syna z prvního manželství, spolu mají dceru *Kristýnu*, herečku, a *Barboru*, která dělá propagační grafiku.

2004

Založil pražské *Divadlo Na Jezerce*, do kterého přivedl přední herecké a režisérské osobnosti.

2016

Překonal těžkou nemoc, kdy mu loni praskl žlučník, tepna k srdeční aortě, dostal oboustranný zápal plic. Vrátil se opět k profesi, natočil pokračování seriálu *Mazalové*, s bratrem *Rudolfem* se dohodli, že spolu vystoupí na jevišti *Divadla Na Jezerce*.

JANA BEDNÁŘOVÁ
Snímky PAVEL HORÁK, archiv J. a R. HRUŠÍNSKÝCH, archiv TV NOVA, archiv DIVADLA BEZ ZABRDLI a archiv PRAŽSKÉ DIVADELNÍ AGENTURY